

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
ВИЩИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД УКРАЇНИ
ГО «АСОЦІАЦІЯ ФАХІВЦІВ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА»
ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСНА РАДА
ЗАПОРІЗЬКИЙ ЦЕНТР ПЕРЕПІДГОТОВКИ І ПІДВИЩЕННЯ
КВАЛІФІКАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ,
ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, ДЕРЖАВНИХ
ПІДПРИЄМСТВ, УСТАНОВ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ

МАТЕРІАЛИ

ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ФОРУМУ ВЧЕНИХ-АДМІНІСТРАТИВІСТІВ

«Актуальні питання реалізації нового Закону України «Про державну службу»

(21 квітня 2016 року)

Запоріжжя 2016

УДК 340.130.53(477)(063)
ББК 67.9(4Укр)031.62я43
А 43

А 43 **Актуальні питання реалізації нового Закону України «Про державну службу»:** тези доповідей Всеукраїнського форуму вчених-адміністративістів, м. Запоріжжя, 21 квітня 2016 року / За заг. ред. Т.О. Коломоєць. – Запоріжжя : ЗНУ, 2016. – 248 с.

ISBN 978-966-916-088-1

У збірнику представлено стислий виклад доповідей і повідомлень, поданих на Всеукраїнський форум вчених-адміністративістів «Актуальні питання реалізації нового Закону України «Про державну службу», який відбувся на базі Запорізької обласної державної адміністрації 21 квітня 2016 року.

УДК 340.130.53(477)(063)
ББК 67.9(4Укр)031.62я43

Solving of those challenges will help to move to a decisive reform of public administration and to adapt Civil Service to EU standards and, consequently, achieve European living standards by citizens of Ukraine.

List of references:

1. Seriogin, S.M. Humanistic paradigm in the concept of Public Service of Ukraine / S. Seriogin; Coll. Of scientific materials. Conf. DRIDU NADU, September 2008 – D: DRIDU NADU, 2008. P. 4 – 7.
2. The Decree of the President of Ukraine «On Strategy of Personnel Policy for 2012-2020» Official Journal of the President of Ukraine, the official publication on 03.02.2012, № 4, p. 68, Article 127
3. The Law of Ukraine «On State Service» of 10.12.2015, № 889-VIII Governmental Courier, official publication on 03.02.2015, №21

ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ ЯК СФЕРА ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ

*Нашинець-Наумова А.Ю., кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри правознавства
Київського університету імені Бориса Грінченка*

Загальносвітові тенденції постіндустріального розвитку істотно змінюють інформаційні відносини в суспільстві. Наростання різноманітних інформаційних потоків, їх інтенсифікація служать ознакою переходу суспільства від індустріальної до інформаційної стадії розвитку. Інформація поступово перетворюється на чинник, вирішальним чином впливає практично на всі сфери суспільного життя, вона стає стратегічним ресурсом, багато в чому визначальним економічним і політичним потенціалом держави.

В Україні активно розвивається процес становлення нової державності та державної служби. Цей процес визначають ряд факторів: а) кризово-депресивний стан суспільства і, відповідно, криза управління; б) вплив загальносвітових тенденцій на зміну ролі і місця інформаційних технологій в системі публічного управління. Тут особливої гостроти набуває проблема раціонального формування, використання інформаційних ресурсів та перспективних комп'ютерних технологій в інтересах вдосконалення принципів і методів публічного управління в Україні. У цих умовах позначаються особливі вимоги до професійної культури державних службовців, професійно-функціонального розвитку державної служби [1, с. 87].

Вирішення цих проблем – один із пріоритетних напрямків діяльності органів державної влади. Наказом Державного комітету зв'язку та інформатизації України від 15.08.2003 № 149 був розроблений порядок надання інформаційних та інших послуг з використанням електронної інформаційної системи «Електронний Уряд» [2]. Даний порядок передбачає створення передумов для розвитку ефективного вітчизняного сектора новітніх інформаційних технологій, орієнтацію як на внутрішні, так і зовнішні ринки.

Однак виконання даного порядку ускладнено сформованими стереотипами управлінської діяльності, що не враховують сучасні підходи до реалізації процесу управління. У числі їх можна відзначити невідповідність кадрового потенціалу

державної служби вимогам сучасного рівня, слабе використання передових інформаційних технологій в публічному управлінні.

Проблема ставлення до процесу інформатизації на місцях гостро актуалізована практично у всіх сферах. Розроблено досить широкий спектр комп'ютерних програм, покликаних полегшити працю працівників сфери публічного управління. Це різні правові інформаційні системи («ЛІГА: ЗАКОН», «Інфодиск: Законодавство України», «Парус-консультант», «Право»), відомчі АРМи (автоматизовані робочі місця) (АРМ бухгалтера, АРМ економіста, АРМ керівника тощо), експертні системи. Вони доступні органам публічного управління всіх рівнів і рекомендовані для широкого практичного застосування. Однак в їх реалізації є певні складності. Якщо правові інформаційні системи отримали визнання і широко використовуються практично всіма управлінськими ланками, то інші програмні продукти, спрямовані безпосередньо на підвищення якості управлінської діяльності або не використовуються, або використовуються вкрай недостатньо [3, с. 56].

Реалізація державної інформаційної політики в галузі використання інформаційних технологій є безперервним, складним і довгостроковим процесом.

Єдність реалізації державної інформаційної політики в галузі використання інформаційних технологій забезпечується за допомогою умов:

- формування загального інформаційного простору і захищеного інформаційного середовища органів державної влади;
- розробка єдиних стандартів і вимог до основних елементів інформаційно-технологічного забезпечення;
- створення єдиних загальнодержавних інформаційних ресурсів;
- створення єдиної системи підвищення кваліфікації державних службовців в сфері інформаційних технологій;
- єдністю нормативно-правової та методичної бази в сфері використання інформаційних технологій.

У той же час за свідченням міжнародних експертів, щодо ефективності публічного управління та якості надання адміністративних послуг, Україна знаходиться в середині рейтингу [4, с.50]. По ряду інтегральних показників, які використовуються в міжнародній практиці, Україна значно поступається не лише розвиненим країнам, але й більшості країн Східної Європи. Згідно з індексом GRICS (Governance Research Indicator Country Snapshot), який визначається один раз в два роки Світовим Банком та оцінює ефективність публічного управління в 209 країнах, Україна за такими показниками, як ефективність роботи уряду, якість законодавства, верховенство закону і контроль за корупцією, знаходиться в нижній частині рейтингу [5].

Але незважаючи на такі рейтинги органи державної влади створюють і використовують інтернет-сайти для розміщення інформації про свою діяльність, а також для надання послуг і забезпечення інтерактивного інформаційного обслуговування громадян і організацій. Проведені моніторинг і оцінка ефективності використання інформаційних технологій в діяльності органів державної влади є основою для уточнення напрямів реалізації державної політики і коригування державних програм і проектів в цій сфері. Важливим етапом в сфері забезпечення відкритості органів державної влади стало прийняття Закону України від 13.01.2011 № 2939-VI «Про доступ до публічної інформації» [6], який регулює правовідносини, пов'язані з доступом до інформації про діяльність державних органів і органів місцевого самоврядування, забезпечуючи тим самим їх прозорість і реалізацію конституційного права громадян вільно збирати і отримувати інформацію.

Незважаючи на вжиті заходи, рівень використання ІКТ та сучасних інформаційних систем в системі публічного управління в органах державної влади

залишається недостатнім для кардинального підвищення ефективності діяльності державних службовців.

У зв'язку з цим необхідно значно підвищити ефективність публічного управління і кардинально поліпшити діяльність органів виконавчої влади на основі переходу на масове використання ІКТ.

Література:

1. Усаченко Л.М. Історія державного управління в Україні: Навч. посіб. / Л.М. Усаченко, В.І. Тимцуник. – К. : «НВП «Інтерсервіс», 2013. – 292 с.
2. Про затвердження переліку і порядку надання інформаційних та інших послуг з використанням електронної інформаційної системи «Електронний уряд» : Наказ Державного комітету зв'язку та інформатизації України від 15.08.2003. – №149.
3. Соколов А.В. Сучасні підходи до оцінки якості державного управління / А.В. Соколов // Державне управління: удосконалення та розвиток. – 2014. – №4. – С.55-59.
4. Капогузов Е.А. Институциональные аспекты оценки эффективности государственного управления / Е.А. Капогузов // Наукові праці ДонНТУ. – 2011. – Випуск 40-2. – С.48-54.
5. Михайлов Г. Прогнившее госуправление / Григорий Михайлов // Независимая. – 2011. – 26 мая.
6. Про доступ до публічної інформації: Закон України // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 32. – Ст. 314.

ПРОБЛЕМНІ ПОЛОЖЕННЯ ПОСТАНОВИ КМ УКРАЇНИ «ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРАВИЛ ЕТИЧНОЇ ПОВЕДІНКИ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ» (2016 РОКУ, № 65)

***Озерський І.В., доктор юридичних наук,
доцент, радник юстиції, професор кафедри правознавства
Полтавського університету економіки і торгівлі***

Як відомо, 1 березня 2016 року на урядовому порталі оприлюднена постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Правил етичної поведінки державних службовців» (2016 р.) [1]. У даній постанові [1], а точніше її правилах [2] Кабмін вимагає від державних службовців утримуватися від публічної критики органів державної влади й їхніх посадових осіб. Як стверджується на порталі, метою прийняття Урядом рішення про запровадження стандартів етичної поведінки державних службовців є відновлення громадської довіри до діяльності державних органів. У передмові до документу сказано, що за основу акта взято запроваджену в Польщі «модель гарантування максимальної прозорості діяльності державних органів» [3].

Євросоюз позитивно оцінив вимогу означеної постанови. Про це в своєму інтерв'ю підкреслив прес-аташе представництва ЄС в Україні Д. Стулік. За його словами, подібні етичні кодекси діють в країнах ЄС. І це правило діє в країнах ЄС, адже ніхто з європейських держслужбовців публічно не критикує свою службу, де вони працюють. Прес-аташе, зауважив, що уведення цієї норми – рекомендації Організації економічного співробітництва і розвитку (OECD), яка допомагає розробляти закони і кодекси для держслужби в європейських країнах є конче